

Admonitio.

1 Pronominum primæ, & secundæ personæ, ex dandi, & accusandi casu numeri singularis aliqua syllaba solet abijci: quare fiunt pronomina coniuncta ex separatis, ut, ostàvime, relinque me; ponitur (me) pro Accusativo (mené) xúdimti, cupio tibi (ti) pro (tebbi) illi xúdimti

2 Idem accidit numero singulari in obliquis septimi exempli, ut, rekòhmu, dixi ei. (mu) pro (gnemú) ubi scega, occiderunt eum, (ga) pro (gnegá.) In plurali autem sæpè, gn, mutatur in litteram, y, ut, reçiyim, dic eis. (yim) pro (gním.) darxiyih, tene eos (yib) pro (gnib.) Interdum abijcitur etiam, y, ex forma, yib, quæ siue sit Genitiui, siue Ablatiui casus coniuncta cum verbis plerunque ponitur pro quacumque Accusatiui forma.

3 Eodem modò formæ fœmininæ in singularis obliquis pro, gn, assumunt, y; ut, rúkayoy usihnú, manus ei aruit (yoy) pro (gnöy) zívniyu, voca eam (yu) pro (gnu.)

Admonitio II.

1 Nonnulli formam masculinam quarti, & sexti exempli in recto singularis scribunt sine